

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 13 października 2014 roku powód Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniósł o zasądzenie od Gminy M. G. kwoty 120.000 zł oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

(pozew k. 2-6).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona kwota stanowi należne mu zgodnie z treścią przepisu art. 79 ust. 1 pkt.3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych wynagrodzenie z tytułu bezprawnej naruszenia praw autorskich do utworu pt.: „Koncepcja i wizualizacja Zagospodarowania (...)”.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami procesu. Pozwana podniosła nieudowodnienie przez powoda wykonania w/w utworu i niewykazanie przysługujących uprawnień do utworu. Niezależnie od powyższego, pozwana stwierdziła, że w myśl łączących strony umów pozwana nabyła nieodpłatnie prawa autorskie do dokumentacji projektowej.

(odpowiedź na pozew k. 50-52)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest wpisany do krajowego rejestru sądowego pod numerem KRS: (...), sąd rejestrowy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Do przedmiotu działalności powoda należy między innymi działalność w zakresie projektowania budowlanego i urbanistycznego.

W dniu 8 maja 2006 roku doszło do zawarcia między powodem a pozwaną umowy o numerze (...) w wyniku rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego na „Opracowanie dokumentacji projektowej na realizację inwestycji pn. (...)”

(umowa k. 9-12)

W dniu 20 grudnia 2006 roku doszło do zawarcia między powodem a pozwaną umowy o numerze (...) w wyniku udzielenia zamówienia z wolnej ręki na roboty dodatkowe do zamówienia na „Opracowanie dokumentacji projektowej na realizację inwestycji pn. (...)”

(umowa k. 13-18)

Powyższe umowy na skutek oświadczenia o odstąpieniu złożonego przez pozwaną zostały rozwiązane.

(oświadczenie o odstąpieniu k.19)

Pozwana pomimo odstąpienia od powyższych umów, w dalszym ciągu zdaniem powoda wykorzystywała fragmenty rysunku koncepcji w celach związanych z działalnością gminy jako do promocji inwestycji (...). Na potwierdzenie powyższego twierdzenia powód załączył wydruk ze strony internetowej Urzędu Gminy G. z dnia 27.10.2008 r.

(wydruk ze strony internetowej k.20)

Ponadto, w toku innego toczącego się postępowania przeciwko pozwanej powód powziął informację, na skutek wglądu w dokumentację projektową załączoną do postępowania, że pozwana udostępniła wizualizację z koncepcji dokumentacji projektowej powoda wizualizację kolejnemu wykonawcy „Wstępnego studium wykonalności projektu (...) (...)”

(wydruk k.21-22)

W dniu 17 października 2011 roku powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Gostyninie z wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej w związku z postulowanym przez powoda naruszeniem przysługujących mu praw autorskich o odszkodowanie. Do zawarcia ugody nie doszło.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów prywatnych, których prawdziwość nie była kwestionowana oraz posiłkowo także zeznania świadka i strony powodowej, które w pełni potwierdziły okoliczności wynikające z ww. dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako uzasadnione zarówno co do zasady jak i co do wysokości podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 3 ustawy z 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, (jednolity tekst – Dz. U. 2006 nr 90, poz. 631 ze zm.) dalej pr. aut. uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa, między innymi naprawienia wyrządzonej szkody (a) albo na zasadach ogólnych (b) albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności stosowanego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu.

W tym miejscu należy wskazać na pewną modyfikację wskazanego wyżej przepisu na skutek Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 czerwca 2015 roku sygn. akt SK 32/14. Trybunał uznał za niekonstytucyjny zapis art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b w zakresie w przedmiocie możliwości dochodzenia odszkodowania w wysokości odpowiadającej trzykrotności stosowanego wynagrodzenia z tytułu udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. W mocy obowiązującej pozostał art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b w zakresie możliwości dochodzenia dwukrotności stosowanego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Niezależnie od powyższego dochodzone przez powoda roszczenie nie urąga przepisom w zaktualizowanym, przez orzeczenie Trybunału, zakresie obowiązywania.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powód jest uprawnionym z tytułu autorskich praw majątkowych do przedmiotowych koncepcji projektowych jako twórca tychże utworów w rozumieniu ustawy o prawie autorskim.

W świetle materiału dowodowego sprawy nie budzi także wątpliwości, że pozwany naruszył wyłączne prawo powoda, jako twórcy utworu, posiadającego wyłączne prawo do korzystania z utworu i jego rozporządzania.

Zgodnie z przepisem art. 45 prawa autorskiego jeżeli umowa nie stanowi inaczej, twórcy przysługuje odrębne wynagrodzenie za korzystanie z utworu na każdym odrębnym polu eksploatacji.

Pozwany nie przedstawił żadnego zasadnego argumentu mającego zwalniać go z odpowiedzialności za naruszenie praw autorskich poprzez rozpowszechnianie treści objętych ochroną prawa autorskiego utworów lub ich fragmentów. Umowa stron nie zawierała zaś żadnej regulacji ograniczającej prawa powódki do uzyskania wynagrodzenia za korzystanie przez pozwaną Gminę z jej projektu autorskiego (projektu koncepcyjnego czy inaczej wizualizacji), co powoduje, iż na podstawie ostatnio wskazanego przepisu powódka była i jest upoważniona do domagania się wynagrodzenia za korzystanie przez Gminę z przekazanej jej wizualizacji autorstwa powódki.

Przechodząc do rozważań w zakresie wysokości dochodzonego w sprawie roszczenia odnieść się należy do zarzutu pozwanej nie wykazania wysokości szkody – wynagrodzenia powódki za sporządzony projekt koncepcyjny.

W ocenie Sądu trafnie wskazuje w mowie końcowej strona powodowa, iż w braku szczegółowej umowy stron w tym zakresie odwołać się można do przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych (Dz.U. z 2004 r. poz. 1389), które w przepisie § 10 ust

6 pkt 1) wskazuje, że jeżeli zachodzi konieczność ustalenia udziału poszczególnych faz opracowań w łącznym koszcie prac projektowych lub ustalenia kosztu opracowań projektowych zleczanych odrębnie, należy stosować następujące wartości procentowe, dostosowując udział procentowy do specyfiki inwestycji - projekt koncepcyjny od 7 do 15 % wartości prac projektowych. Stosując posiłkowo ten przepis uznać należy, że odszkodowanie którego dochodzi powódka w odniesieniu do wysokości wynagrodzenia określonego w umowie stron mieści się w dolnej granicy tak obliczanego wynagrodzenia za projekt koncepcyjny.

Nadto należy odnieść się do zagadnienia, czy naruszenie dokonane przez pozwanego było zawinione.

Przepis art. 79 pr.aut. nie definiuje winy, a zatem w tym zakresie należy odnieść się do orzecznictwa i poglądów doktryny wypracowanych na gruncie ogólnych reguł odpowiedzialności. Z przyjmowanego ujęcia winy wynika, że jest ona zarzutem niewłaściwego zachowania, który może być postawiony człowiekowi postępującemu z właściwym rozeznaniem, a więc poczytalnemu oraz takiemu, który osiągnął określony wiek (por. teza IV.6 do art. 415 [w:] K. Pietrzykowski, Kodeks cywilny. Komentarz, 2008, Nb. 22, Legalis wersja 495). Przy czym nawet najmniejszy stopień winy jest wystarczający dla nałożenia odpowiedzialności cywilnej (vide teza z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z 10 października 1975 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I CR 656/75, publ. w: Legalis wersja 495).

W ocenie Sądu zachowanie pozwanego było zawinione.

Z okoliczności sprawy, zarówno z faktu wyłonienia powoda jako wykonawcy w postępowaniach przetargowych, przygotowywanych przez profesjonalistę w obrocie jakim jest Gmina, jak i odstąpienia sanacyjnego od zawartych umów, pozwana jako Zamawiający winna była mieć świadomość nieprzysługiwania jej praw do utworu wytworzonego pierwotnie na potrzeby umowy o dzieło w związku z udzielonym zamówieniem

Jako podmiot profesjonalny winien mieć świadomość naruszenia praw autorskich wobec dalszego wykorzystywania opracowanej dokumentacji będącej autorstwem powoda.

Mając na uwadze, że naruszenie autorskich praw majątkowych powoda było przez pozwanego zawinione, wskazać należy, że przepis art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b pr. autorskiego daje powodowi podstawę żądania od pozwanego zapłaty sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Przy czym przez pojęcie „stosownego wynagrodzenia” z przywołanego przepisu należy rozumieć wynagrodzenie, jakie otrzymywałby uprawniony, gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia (vide: teza z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z 25 marca 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt II CK 90/03, opubl. w: OSNC 2005, z. 4, poz.66; teza z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z 29 listopada 2006 roku wydanego w sprawie o sygn. akt II CSK 245/06, publ. w Lex numer 233063).

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 cyt ustawy pr. aut. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120.000,00 złotych.

W przedmiocie kosztów procesu sąd – na podstawie art. 98 § 1 KPC – orzekł z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, zasądzając je w całości od pozwanego jako przegrywającego spór.

Na koszty procesu powoda składały się koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w wysokości 6000 złotych (k. 26)

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia środków zaskarżenia doręczyć pozwanemu. 2016-01-23